

Sicoratárna.

1551 január 18-án eladta Rösel Borbála a *Sicoratárna* $\frac{2}{16}$ részét és a *Vordere Gappel* vasbánya $\frac{1}{32}$ és $\frac{1}{124}$ részét Rothan (Rubigalli) Pálnak 120 frtéért.¹⁾

1574 február 14-én voltak e vasbánya részesei:

Rubigalli Pál	$\frac{9}{16}$, $\frac{1}{64}$	résszel
a Brennerszövetkezet	$\frac{2}{16}$, $\frac{2}{64}$	”
Esopus Lénárd	$\frac{1}{16}$, $\frac{2}{64}$	”
Fuchs Ágoston	$\frac{1}{16}$, —	”
Kheferné	$\frac{1}{16}$, —	”
Markus Jakab	— $\frac{2}{64}$	”
Georg aus der Au	— $\frac{1}{64}$	” ²⁾

A bánya termelése nagyon lepadván, a társulat feloszlott, és később egy új társulat alakult egy alsó tárna hajtása végett, e társulatnak részesei voltak 1618 szeptember 6-án:

a Theiningger család	$\frac{8}{16}$	résszel
Vichter János	$\frac{8}{16}$	” ³⁾

1622 április 16-án megemléttetik egy jelentésben, hogy *Sicoratárna* már 42 öl hosszú a kovand és vasércz telér fedüjében, 7 öl kivágása után elfogja érni a telért; javasoltatik folytatása. Részesek voltak ekkor:

a kincstár	$\frac{3}{16}$, $\frac{1}{64}$	résszel
a Brennerszövetkezet	$\frac{12}{16}$, $\frac{3}{64}$	” ⁴⁾

1630 február 18-án kelt főbejárású jelentés szerint *Sicoratárnában* régente sok vasérczet és kovandot termeltek, s hetenkint 60 szekér érczet szállítottak a kohóba; de végre a víz miatt nem lehetvén lejjebb menni, megszűnt a termelés, és most egy alsó tárna hajtatik az evés alá.⁵⁾ A részesek ekkor is a kincstár és Brennerszövetkezet voltak, de 1622 óta vagy nem dolgoztak semmit, vagy hibás volt az akkori adat, hogy 7 öl kivágása után elérik a telért.

Későbbben rossz idők következvén a bányászatra, nem igen volt szükség vas érczekre sem, és 1638 május 17-én elhatározott, hogy *Sicoratárna* jobb időnkig szüneteljen.⁶⁾

1), 2) Selmecz városi levéltár.

3), 4), 5), 6) Selmeczi bányabírósági jegyzőkönyv.

Csak, midőn 1648-ban a selmeczi bányászat ismét megélénkült, lett szükséges a vasbányákra több figyelmet fordítani, 1648 június 17-én a beomlott és felhagyva heverő *Sicoratárna* a kincstárnak adományoztatott, mert a kincstári kohónak nagy szüksége volt adalék érczekre és a magánosok ilyet nem termeltek.¹⁾

1648 szeptember 2-án már fel volt nyitva a tárna, és Haidt Jeromos bányabíró, Weisz György János bányaesküdt, Zweig János bányabírósági irnok, Koch Jakab bányatiszt, Angermann Illés fesőbiebertárnai bányaügyelő, és Rauchenpüchler Jakab sicoratárnai sáfár a bányát bejárván jelentik, hogy a vájativégen 2 ember, és a vasérczen 3 ember dolgozik, a telér lefelé még eleven, de kemény.²⁾

1649 január első napjaiban Körmöczön tartott tanácskozás alkalmával határoztatott, hogy a kincstár *Sicoratárnát* megtartja, és műveltetni fogja.³⁾

¹⁾, ²⁾, ³⁾

Selmeczi bányabírószági jegyzőkönyv.